

Kateřina Honová: Doprovázení jako prostředek k integraci žáka s autistickými rysy ve škole i společnosti

Posudek vedoucího práce

Vedoucí práce: Aleš Opatrný

Autorka se zabývá tématem, které je v oblasti psychologie a pedagogiky vzácné a v oblasti pastorační práce u nás v podstatě neprobádané a nepopsané, tedy autismem a Aspergerovým syndromem. Ačkoliv jí k výběru tématu, jak sama píše, přivedla její vlastní zkušenost s doprovázením autistického dítěte, je velkým kladem, že ve své práci nepopisuje vlastní zkušenosti ale důsledně vychází z relevantní literatury. Tato eliminace vlastní zkušenosti se zdá být snad až zbytečně velká zejména v té části práce, kde píše o možnostech pastorační práce a katecheze.

Výběr literatury je dostatečný pokud přistoupíme na to, že stačí pohled do literatury české. Vzhledem k originalitě problematiky by ovšem práci ještě víc zhodnotilo, kdyby bylo přihlédnuto i k cizojazyčným zdrojům informací, ať už písemným nebo internetovým.

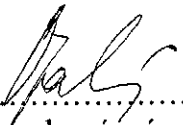
Autorka vyhledává k jednotlivým oblastem popisované problematiky vždy vhodnou literaturu, což je chvályhodné. Přesně cituje a odkazuje na zdroje inspirace (snad až příliš často).

Do jisté míry je pochopitelné, že ta část práce, která píše o autismu a příbuzných poruchách, je vzhledem k dostupnosti literatury poměrně rozsáhlá. Proto také může dobře psát o široce pochopeném doprovázení, s čímž lze souhlasit. Vzhledem k fakultě a katedře, na které je práce psána, je ovšem velmi žádoucí aplikace obecných medicínských - psychologických a pedagogických poznatků na oblast pastoračního doprovázení případně katechizování osob s autismem. Zde je sice aplikováno prakticky vše zásadní z obecné části práce, ale jen velmi stručně. Zdá se, že autorce došla buď invence nebo čas.

Ačkoliv je práce vypracována v zásadě pečlivě, najdou se v ní menší chyby: Kategoriační pastorační práce není totéž, co zabývání se časnými věcmi a není tedy jen doménou laiků (str. 11). Na str. 19 je uvedena definice zdraví WHO sice správně, ale bez udání pramene. Bylo by také dobré uvést, jaké je asi procento osob s autistickou poruchou v populaci. Pokud jde o obsah a velikost jednotlivých kapitol, zdá se být poněkud předimenzovaná kapitola 5 (specificky školní problematika není tématem práce), naopak poněkud chudá je kapitola 6 a nepříliš šťastně je napsán závěr, který není formulací výsledku práce, ale jen přehledem obsahu jednotlivých kapitol.

V souhrnu ale hodnotím tuto bakalářskou práci jako poctivé zpracování autorkou vybrané nesnadné problematiky. Práce odpovídá nárokům, kladeným na bakalářskou práci, a proto ji k obhajobě jednoznačně doporučuji.

V Praze 8.1.2008

.....

vedoucí práce